

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković



Blato • 9. rujna 2013. • br. 3 • god. VII.

Cijena 10 kn



ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 Žena velika srca
Jedanaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu

mons. Mate Uzinić

14 Ljubi me, kćerice, i žrtvuj se za mene!
Propovijed na Prižbi, 8. srpnja 2013.

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

17 Molitva Očenaša

Blagdan bl. Marije Propetoga...

mons. Mate Uzinić

18 Marijo Propetoga, isprosi nam u Boga
što više kršćanskih obitelji
Propovijed u Blatu, 9. srpnja 2013.

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Stipe Ćurić

22 Hamilton

s. M. Marija Oreb

23 Novska

Tomislav Krizmanić

25 Osijek

26 Pula

mons. Andrija Anišić

27 Subotica

s. M. Angelina Tokić

30 Uskoplje

Branka Mlinar

31 Oče naš

Sanja Orlić

31 Valpovo

Vesna Puljić

33 Zagreb – sv. Josip

34 Zagreb – sv. Petar

35 Štovanje bl. Marije Propetoga





s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Naša je blaženica već od ranog djetinjstva imala iskustvo veličine i blizine Boga Oca. Tako opisuje svoje prvo promatranje Boga u petoj ili šestoj godini:

»dok je tetka govorila Vjeronanje, ja sam bila kao uronjena u Boga i nisam mogla izgovarati Vjeronanje, jer sam već kao stvarno osjećala i promatrala nebeskog Oca koji sve obuhvaća i mislila sam: 'Da, zašto se to govori *Vjerujem u Boga Oca*, kao da se može posumnjati da ga nema'« (Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov, Split, Verbum, 2004, 21).

To iskustvo nebeskog Oca, kao i iskustvo dobrote i svetosti njezina zemaljskog oca Antuna, potaknulo je Mariju Petković da raste u pobožnosti prema nebeskom Ocu, da potiče druge na tu pobožnost o kojoj se tada nije mnogo govorilo u Crkvi, ali i da svoj životni put usmjeri objavljivanju ljubavi i milosrđa nebeskog Oca. Marija Propetoga potiče svoje sestre Kćeri Milosrđa da se raduju zbog dobrote nebeskog Oca:

»Da imamo tako milog, preslavnog, svemogućeg Oca, koji je prebogat i veličanstven i predobar u svemu, to je prvo i najveće dobročinstvo koje nam dušu zanosi i čini je blaženom na tu pomisao. To je naša najveća radost da je taj presveti, premili Bog naš Otac i da nam je dopustio da ga zovemo: Oče, Oče naš« (*Bilježnica*, 5; 4. prosinca 1939.).

Vjerujem da su mnogi vjernici doista doživjeli dobrotu nebeskog Oca i postali je svjesni u svom životu, počevši od neizmjerne velikog dara samog života, dara zbrinutosti u svojoj obitelji, iskustvo blizine u krugu prijatelja, kao i ljepotu i snagu svih drugih darova neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku. Neka nam to bude poticaj na zahvalnost za darovano i neka nam bl. Marija Propetoga izmoli milost da i u našem srcu raste ljubav prema Bogu Ocu, upravo onako kako nas je i sama poučavala u tomu:

»Kad moliš najveću i najsvetiju molitvu koju nas je naučio sam Sin Božji, i kad hoćeš da zavapiš one najsvetije i najdivnije riječi nad kojima se nebo i zemlja zapanjuje, kad skrušeno, s poštovanjem i djetinjom ljubavi svoje duše izgovoriš one riječi vječne: 'Oče naš, koji jesi na nebesima' nastoj da se tvoja duša podigne i odleti časom do tvoga nebeskog Oca i ogrli ga i reče mu: 'Oče moj!'« (*Bilježnica*, 13).

Žena velika srca!

**Jedanaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga
u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2013.**

s. M. Jasminka Gašparović

Blato i otok Korčula s hodočasnicima i štovateljima bl. Marije Propetoga i ove su se godine na njezin blagdan pripravljali devetnicom u kojoj su se već ustalili neki molitveni i liturgijski sadržaji. Tako je prvoga dana devetnice bio dan bolesnika kad su potrebni mogli primiti sakrament bolesničkoga pomazanja i slaviti svetu misu koju je predvodio blatski župnik Nikola Berišić, dekan korčulanskoga dekanata.

Drugoga je dana o. Jozo Ćirko, dominikanac iz Splita tumačeći evanđeoski ulomak u euharistijskome slavlju ohrabrio vjernike:

»Isus je znao što čini kada je tražio dobrovoljce da mu se pridruže. Znao je da svijet danas u prvom redu ne traži ljude velike pameti, genije, nego ljude velika srca. Ako je itko imao veliko srce onda ga je imala bl. Marija Propetoga koja se brinula za tolike siromahe i patnike. Isus je znao da današnji svijet treba ljude koji se potpuno predaju u ostvarenju Božjega poziva. Znao je da današnjem svijetu ne trebaju prvenstveno ljudi velike moći, nego velike vjere. Marija Propetoga je imala vjere, zato je i osnovala Družbu Kćeri Milosrđa i iz povjerenja u Boga poslala širiti Kraljevstvo Božje.«

Euharistijsko je pjevanje predvodio dječji zbor »Stope« sa s. M. Danijelom Škoro.

Trećega dana devetnice don Toma Lučić, rektor zborne crkve sv. Vlaha u Dubrovniku, predslaveći euharistijsko slavlje s vjernicima i



hodočasnicima u blaženičinu svetištu, među kojima su se posebice isticali dječji zbor »Sv. Roko« iz Lumbarde i hodočasnici iz Dubrovnika, podsjetio je na veličinu opredjeljenja za Boga:

»Blaženu Mariju Propetoga u životu je nosila vjera. Nju je Božja providnost stavila u ovo mjesto u vrijeme teške situacije izazvane Prvim svjetskim ratom i gospodarstvenim krahom, posebice ovoga vinorodnog kraja zbog izbijanja bolesti vinove loze, a potom onda i velikim pomorom stanovništva zbog zarazne bolesti »španjolice«. U Blatu je tada bilo mnoštvo siromašnih, bolesnih i siročadi koji su trpjeli svaku oskudicu, a ponajviše glad. Tada se djevojka Marija Petković, koja je ovdje rođena i odrastala, na zamolbu svoga mjesnog biskupa prihvaća zadaće koja se i danas čini nemogućom. Kako se ona tada to usudila upustiti u tu gotovo nemoguću misiju, to poslanje na koju je uputio njezin biskup? Ostavlja svoju bogatu kuću, najbogatiju obitelj u Blatu, i kao redovnica kreće u prošnju hrane žitorodnim krajem tadašnje države da bi nahranila gladnu i sirotnu djecu u svome Blatu. Kad su joj prigovarali, kako je nije sram ići po svijetu i prositi, odgovorila je da bi je trebalo biti sram samo onda kad bi stajala skrštenih ruku i puštala djecu da umiru od gladi. Iz takvoga doživljaja poučava svoje sestre: 'Kad sretete pred sobom siromaha, ne gledajte je li dobar ili zločest, je li ove ili one nacije, ove ili one vjere, je li ove ili one boje kože – ako je siromah, priskočite mu u pomoć, pomozite mu i spasite ga.'«

Četvrtoga dana devetnice, na blagdan sv. Tome apostola u blaženičino svetišhte pješke hodočaste vjernici iz Vele Luke, predvođeni svojim župnikom, a ove je godine to bio don Stipo Miloš, prijašnji blatski župnik koji je u propovijedi posebice istaknuo blaženičinu vjeru:





»Blažena je Marija Propetoga poklad vjere primila na redovit način, u svojoj obitelji i župnoj zajednici. No ta njezina vjera nije ostala stvar tradicije i običaja, nego je postala izričito osoban odnos s osobama Presvetoga Trojstva. Ona je svu sebe zavjetom čistoće predala milom zaručniku Isusu. Kad je mogla ostati nasljednica silnoga materijalnoga bogatstva, ona se svega odrekla u ime siromaha kako bi u duhu sv. Franje slijedila siromašnoga Isusa. Kad se suočila s raskrižjem svojih planova, izabrala je radije poslušnost biskupu Josipu Marčeliću.

Na njoj se ostvarilo ono što je Isus ostavio kao važan kriterij razlikovanja duhova, a to je da ćemo ih prepoznati po njihovim plodovima. Crkva je te duhovne plodove prepoznala i uzdigla Mariju Propetoga na čast oltara. Za sada kao blaženicu, da vjernici slijede njezin primjer, a da ih ona zagovara kod vječnog Oca kojemu je ispjevala pohvale i kod Sina, s kojim je Marija Propetoga kao svojim zaručnikom bila spremna umrijeti, pa je zato i priželjkivala da bude nazvana po tom Isusovu imenu – Propetoga Isusa.

Za nju je Isus cijelog života bio njezin istinski put, sva istina i punina života. A tko je nama Isus? Tko je nama bl. Marija Propetoga? Kakva je naša vjera? Koliko je zapravo u našoj vjeri nevjere?»

Svoje razmišljanje don Stipo je završio blaženičinim riječima:

»Sva naša djela, moraju biti prožeta duhom vjere, a to znači, u svakoj stvari gledati presvetu volju Božju, i raditi iz ljubavi prema Bogu. Osoba bez duha vjere vegetira, mehanički radi i hladno moli, a sve njezine molitve i rad nemaju zasluge za vječni život. Ali, ako se radi u duhu vjere, prevladavaju se poteškoće i sve se lako rješava. A u na-

pastima nećemo se obeshrabriti jer imamo duh vjere.«

Liturgijsko je pjevanje predvodio veloluški župni zbor pod ravnanjem Tončija Oreba.

Peti dan devetnice misno je slavlje u zajedništvu s domaćim župnikom predslavio o. Tonči Trstenjak, isusovac iz Zagreba koji se u svojoj propovijedi zapitao:

»Što je to svetost? Sveci su drukčiji od običnih ljudi. Marija Petković je rođena u Blatu. Tu je živjela, tu je dobila poticaj Duha Svetoga da slijedi glas srca. U srcu joj je bio Duh Sveti, zaručnik Blažene Djevice Marije, treća božanska osoba, onaj koji sada vodi Crkvu. Ovo je vrijeme Duha Svetoga. Svetost nije moralna kategorija, nije etička kategorija. Često mislimo da su sveci oni koji ne griješe, ali to nije istina. I sveci su se ispovijedali. To su oni koji srcem prijanjaju uz Krista Gospodina. Njemu su predali svoje srce. Bog treba nas. Naš Bog je zaljubljenik u nas. I on treba našu ljubav. Isus je tražio da budemo njegovi i da naša snaga bude u njemu. Marija Propetoga ljubila je Krista raspetoga. Zato je i nosila njegovo ime. Zbog toga je i mogla ostvariti velika djela – iz te ljubavi, vjere i predanja bez zadržke raspetom Kristu. Da nije Isus bio njezina snaga, ona ne bi ništa mogla učiniti. Svetost je pripadati Kristu Gospodinu. Mi smo izgubili povjerenje u Boga, izgubili smo dar darivanja. On je u svakom trenutku s nama, ali mi smo nesposobni da mu se darujemo u ljubavi. Trebamo se otvoriti ljubavi. Neka nam Marija Propetoga pomogne da se možemo otvoriti ljubavi prema Gospodinu, a onda i prema drugim ljudima, posebice onima u potrebi.«

Euharistijsko je pjevanje predvodio zbor mladih »Stope« sa svojom voditeljicom s. M. Danijelom Škoro.





U samostanskom je dvorištu potom uslijedio koncert Glazbene škole Blato, a pripremili su ga i izveli profesori Marija Arnautović, Dalija Gavranić, Ivo Jerkunica, Alen Krajančić, Aljoša Lečić, Emil Martinović, Renata Prizmić-Linarić i učenici kao solisti na klaviru, violini, flauti, klarinetu i trubi te u klapama Perlice i Koraja.

Šestoga dana devetnice don Mladen Parlov, profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, za euharistijskoga slavlja pozvao je vjernike na dublje promišljanje.

»Ono što je važno i što može biti od velike koristi u ozbiljnu i odgovornu življenju vlastitoga kršćanstva, vlastitoga poziva majke, oca, kršćanina, redovnice, svećenika, a što se često zaboravi, jest vježbanje u božanskoj prisutnosti. Marija Propetoga od jutarnjeg je ustajanja mislila na Boga Oca cijeli dan, a na kraju mu zahvaljivala. Nema ničeg gdje Bog nije prisutan. Prisutan je po milosti u onima koje ljubi, koje je otkupio krvlju svoga Sina. Želi s nama podijeliti svoj intimni božanski život. Želi stanovati u našoj duši.

Marija Propetoga znala je u svemu opažati Božju nazočnost. Ona je živjela od Božjeg milosrdnog pogleda i to od pete godine života, kad je imala mistično iskustvo Boga Oca, do konca života, kad je bolešću bila raspeta na krevetu i zahvaljivala za svoj križ, za svoje patnje i boli. To je vježbanje u Božjoj prisutnosti. Kad bismo samo mislili na to da nas Bog neprestano prati svojim očinskim pogledom, koliko bi već to moglo promijeniti naš život. Izgubili smo osjećaj da je Bog tu. Ako ćemo se vježbati u Božjoj prisutnosti dogodit će se veliki plodovi za naš duhovni život. Bit ćemo ponizniji jer ćemo živjeti u svijesti da nam je sve darovano. Ako sve radimo na Božju slavu, veliki nas uspjesi neće uzoholiti, ni

neuspjesi razočarati. Neka nam bl. Marija Propetoga izmoli onaj nutarnji pogled srca da u svemu i u svakom događaju uspijemo vidjeti Božju nazočnost, jer Bog kaže: 'Onima koji Boga ljube, sve se okreće na dobro.'»

Sedmi dan devetnice svetište su ispunili hodočasnici i posebice blatska djeca iz dječjeg zbora »Stope«. Uz don Alojzija Čondića euharistij-sko je slavlja predvodio don Mladen Parlov i nastavio govoriti o sredstvima za duhovni rast za koji je:

»jedno od najvažnijih sredstava suobličenje vlastite volje Božjoj volji. Postoji kriterij naše bliskosti s Gospodinom Isusom, a to je vršiti volju Oca nebeskog. Kako prepoznati volju Božju i kako suobličiti svoju volju Božjoj volji? To je središnje pitanje našega života, a to je bilo i središnje pitanje života bl. Marije Propetoga.

Kad vršimo Božju volju omogućujemo Bogu da izvrši onaj plan koji ima s nama i koji će nas dovesti do svetosti. Kako mogu spoznati volju Božju? Božji glas nam se javlja vrlo nježno, vrlo tiho. Bog ne želi na silu ući u naše srce. Naše bi redovito iskustvo trebalo biti da čujemo Božji glas u srcu. Duh Sveti rasvjetljuje naš razum i našu volju potiče prema dobru. Pravi put je da vršimo Božje zapovijedi. Isus govori da je njegova hrana vršiti volju Očevu.

Temeljni kriterij za prepoznavanje Božje volje jest ljubav. Drugi kriterij je spremnost na žrtvu. Za duhovni rast silno je važno biti vjeran poticajima Duha Svetoga, milosti koju mi Bog trenutno daje. Marija Propetoga u svojoj 15. godini, kad je čula Isusovo pitanje s križa: 'Hoćeš li me ljubiti?', odgovara: 'Hoću!' Od toga trenutka njezin je život bio prepoznavati i vršiti volju Božju. Bog joj ot-





kriva svoju volju preko njezina mjesnog biskupa Josipa Marčelića, a ona, iako je srce vuče u kontemplativni život sluša i prihvaća Božju volju. Za jednoga proputovanja kroz Zagreb u dvojbi glede mlade redovničke zajednice koju je utemeljila traži savjet od biskupa Josipa Langa koji je već tada bio na glasu svetosti. Nakon njegova odgovora da je to Božje djelo nikad se više nije pokolebala, sve do raspeća na križu bolesti i smrti u družbi koju je utemeljila. Ona je bila otvorena Duhu Svetom. Neka nam bl. Marija Propetoga izmoli srce koje želi vršiti Božju volju, koje traži Božju volju i koje je otvoreno poticajima Duha Svetoga.«

Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je sve do ponoći klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu u kojem su uz sestre Kćeri Milosrđa sudjelovali zajednica mladih, Franjevački svjetovni red, obitelji i drugi.

Osmi dan devetnice u svečanoj procesiji sa svećenicima, časnim sestrama, župnim zborom, Hrvatskom glazbenom udrugom »Sv. Vincenca« i bratimima obaju blatskih bratovština Svih svetih i Sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova položen je vijenac na spomen-ploču na blaženičinoj rodnoj kući, a ove su ga godine nosila djeca iz sestrarskoga vrtića Lena Dragojević, Ivan Gugić i Marko Žuvela.

Potom je don Mladen Parlov u zajedništvu s don Alojzijem Čondićem i domaćim župnikom predslavio euharistijsko slavlje u kojem je istaknuo da Gospodin šalje učenike, a ne oni sami sebe.

»Oni su njegovi poslanici i njegovi preteče. Poslanje je od njega. Bog želi da njegova ljubav zahvati srce svakog čovjeka. Zvanje je dar odozgo, ono se može samo primiti. Zvanje je dar Očeva srca svojoj Crkvi. Osloiniti se možemo samo na Isusovu riječ: 'Ja

vas šaljem.' To je snaga Kristovih poslanika. Naša je blaženica bila primjer istinitog Kristova poslanja. Dragocjen biser koji je primila Isusovim pozivom nije čuvala za sebe, nego utemeljuje Družbu Kćeri Milosrđa da Očevo milosrđe donese potrebnima. Ona se uzda u Boga koji je šalje. Zbog toga je mogla toliko toga učiniti.

Svatko je od nas Kristov poslanik. Očevi su svećenici svoje obitelji, majke su srca svojih obitelji. U školi bl. Marije Propetoga naučimo se pouzdati u snagu Božje ljubavi i njegove providnosti. Molimo Gospodina za milost da izvršimo svoje poslanje.«

Nakon euharistijskog slavlja u samostanskoj je dvorani predavanjem koje je održala s. M. Vianea Kustura započelo obilježavanje devedesete obljetnice Pravila Družbe Kćeri Milosrđa. Kao dobra poznavateljica franjevačke duhovnosti svoje utemeljiteljice, o čemu je nedavno obranila i magistarsku radnju na Franjevačkom međunarodnom učilištu u Canterburyu u Engleskoj, s. Vianea je ukazala na bl. Mariju Propetoga kao franjevku 20. stoljeća i njezinu važnost za naš današnji svijet.

Devetoga dana devetnice, na uočnicu blaženičina blagdana slavlje je, umjesto u Blatu, upriličeno na nedalekoj Prižbi, gdje je bl. Marija Propetoga po nalogu svoga biskupa Josipa Marčelića u ljeto 1920. godine pisala pravila za redovničku zajednicu koja je utemeljena u listopadu te godine. Svečana se procesija zaputila prije euharistijskoga slavlja od kapelice današnje sestarske kuće za odmor do nedalekog mjesta u borovoj šumi na kojem je tada Marija Petković pisala pravila, a mjesni ih je biskup potvrdio 15. lipnja 1923. pa je na tom mjestu ove godine, o 90. obljetnici toga događaja, postavljen kameni križ s uklesanim pleterom i otvorena knjiga, dok je onaj kamen na kojem je Majka Marija ta-





da pisala pravila već prije pohranjen u muzeju u blatskom svetištu. Na plohamo otvorene knjige uklesane su riječima bl. Marije Propetoga:

»Sestre Kćeri Milosrđa nek' ljubavlju vrše djela milosrđa, jer Bog je milosrđe, a mi djeca, kćeri njegove, otud i ime njihovo.«

Križ je dar dubrovačko-neretvanske županije, a izradio ga je Neno Bosnić. Nakon što je sadašnji dubrovački biskup mons. Mate Uzinić blagoslovio križ i provincijalna predstojnica hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Nelija Pavlović zahvalila svim darovateljima i sudionicima toga lijepoga događaja, procesija se vratila u samostansko dvorište gdje je ispred kapelice slavljena sveta misa u kojoj su uz biskupa suslavili don Petar Palić, generalni vikar dubrovačke biskupije, don Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima i blatski župnik don Nikola Berišić.

U slavlju je sudjelovala zamjenica župana Dubrovačko-neretvanske županije Marija Vučković, načelnik Općine Blato Ante Šeparović te članovi Odbora za proslavu blagdana bl. Marije Propetoga saborski zastupnik Branko Bačić i predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva Zvonimir Šeparović sa suprugom Brankom, djelatnici Doma zdravlja sa svojom ravnateljicom dr. Marijom Bačić i mnogi hodočasnici.



Euharistijsko je pjevanje predvodio župni zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Proslava blaženičina blagdana u Blatu započela je dvjema prijedopodnevним misama u njezini svetištu koje su predvodili don Nikola Barišić i don Josip Barišić, a pjevanjem popratio domaći zbor mladih »Stope«. Popodnevni je program započeo već uobičajenim slavljem na Plokati ispred župne crkve Svih svetih gdje je izveden »Blatski tanac« i viteška igra »Kumpanija«. Potom je iz blaženičina svetišta uslijedila svečana procesija Blatom sve do župne crkve ispod čijega je zvonika služena sveta misa koju je predslavio mjesni biskup mons. Mate Uzinić.

U procesiji koji su sa svojim procesionalnim raspelima i barjacima predvodili bratimi obiju blatskih bratovština, Svih svetih i Sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova, mons. Uzinić je nosio moćnik s relikvijama bl. Marije Propetoga, a po već ustaljenom redoslijedu sudjelovale su članice Franjevačkoga svjetovnog reda, puhački orkestri Narodne glazbe i Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«, djeca iz vrtića »Marija Petković«, dječji župni zbor, pjevački zbor župe Svih svetih, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama, sestre dominikanke iz Korčule, sestre Družbe Kćeri Milosrđa, ministranti, svećenici i veliko mnoštvo vjernika, hodočasnika i blaženičinih štovatelja.



Ljubi me, kćerice, i žrtvuj se za mene!

Propovijed dubrovačkoga biskupa mons.

Mate Uzinića na uočnicu blagdan bl. Marije

Propetoga u Prižbi



Okupili smo se danas ovdje na poluotočju Prižbi, a u ozračju desete obljetnice proglašenja blaženom bl. Marije Propetoga i pohoda našoj biskupiji bl. Ivana Pavla II., da obilježimo pisanje prvih Pravila Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje koje je bl. Marija Propetoga, u zajedništvu sa svojom družicom Marijom Telenta, ovdje počela pisati na franjevački blagdan Gospe od Anđela, 2. kolovoza 1920., a koja je moj predšasnik blagopokojni dr. Josip Marčelić pregledao i potvrdio 15.

lipnja 1923., dakle točno prije 90 godina.

Želimo to učiniti i činimo u ozračju Gospodinova križa kao što je to činila bl. Marija Propetoga kojoj su s križa objavljene dvije kratke zapovijedi, a obilježile su njezin život i učinile ga onakvim kakav je bio. Te su dvije zapovijedi bile i osnovna misao vodilja koju je željela izraziti svojim Pravilima i postaviti kao osobitost koja treba obilježavati postojanje Družbe Kćeri Milosrđa. Prvu od tih dviju zapovijedi Marija je čula u 15. godini. Ona to ovako opisuje:

»Bila je tiha noć, svi su spavali, ja sam kod svoga stola, držeći Isusov križ, klečeći molila. Isusa sam na križu u žrtvi i bolima razmatrala, kako nevin i pun miline i ljubavi pati, osobito radi hladnoće i nezahvalnosti i grijeha svijeta koji ne shvaća njegovu ljubav te mi je duša s Isusom zbog toga trpjela i suze su kapale tiho u mojoj boli. Najednom mi se učini Isus neopisivo mio i pun neopisive ljubavi. I začujem u taj čas glas s križa koji mi prostrijeli dušu i zanes me za sav život, a i kroz vječnost će me zanositi taj glas koji neću moći nikad zaboraviti. I Isus s križa progovori duši mi i reče: 'Ljubi me, kćerice!«

Te su je riječi prostrijelile, raspalile, svu obuzele i ponijele njezinu dušu u zanosu ljubavi. Drugu zapovijed, potpuno drukčiju, premda s prvom usko povezanu, čula je u 24. godini života.

»Rastegnutim ranjenim rukama i nogama, nagnutom glavom, u boli, kao da mu srce puca od boli za duše i radi njihove zapuštenosti, od

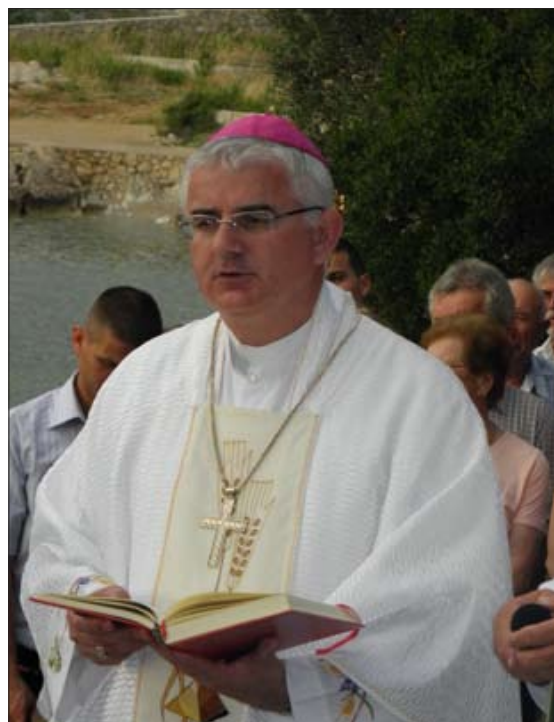
toga što ga ljudi ne shvaćaju i što izabrane duše ne rade ono za što se je on do križa žrtvovao već ga gaze i razapinju», Raspeti joj se obratio sa zamolbom: »Žrtvuj se za mene!«

Te dvije zapovijedi: »Ljubi me, kćerice!« i »Žrtvuj se za mene!« obilježile su život i djelovanje bl. Marije Propetoga. One su poslanje i osobitost Družbe Kćeri Milosrđa, ali i svakog od nas kao kršćanina jer svi smo pozvani ljubiti Gospodina i svoj život staviti na raspolaganje njegovu poslanju. Živjeti tako znači učiniti da križ, a s križem sve ono što on simbolizira, postane središte našega kršćanskog života i izvor našega kršćanskog djelovanja.

»Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da ni jedan koji u njega vjeruje ne propadne nego da ima život vječni« – poručio nam je ulomak iz današnjeg evanđelja. Bog je ljubio svijet i Bog ga ljubi! Bog nas ljubi! Bog ljubi svijet i nas tako i toliko da je »dao svoga Sina Jedinorođenca da ni jedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni«. Križ, poručuje nam ovaj evanđeoski ulomak, nisu tek dvije poprečne grede na kojima se, više ili manje umjetnički dočarano, nalazi tijelo mrtva čovjeka. Križ su te dvije poprečne grede na kojima je raspet Isus, za kojega mi kršćani vjerujemo da je Krist i Božji Sin »istobitan s Ocem«. Kao takav križ je simbol Božje ljubavi prema nama. Zato ima logike zapovijed: »Ljubi me, kćerice!« kojom nas Raspeti poziva da na ljubav kojom smo ljubljani odgovorimo ljubavlju prema onomu koji nas ljubi, kao što ima smisla i zapovijed: »Žrtvuj se za mene!« koju s križa upućuje onaj koji se za nas žrtvovao na križu.

Iako nam se čini da je ljudska povijest ostala ista nakon događaja u kojem je »podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje, u njemu ima život vječni« i o kojemu je biranim riječima progovorio pročitani ulomak iz Poslanice Filiplja-

nima. U podizanju Sina Čovječjega, to jest u razapinjanju na križ Isusa Krista, Bog je na konačan i neponovljiv način ljudima rekao da ih ljubi. Do tada je povijest bila obilježena izmjenom Božjih ponuda ljubavi i čovjekovih odbacivanja te ljubavi. Od tada je ljudska povijest trajno obilježena Božjom ljubavlju objavljenoj u osobi i djelu Isusa Krista. Samo se jedno u tim odnosima između Boga i čovjeka nije promijenilo. Nije se promijenila ljudska sloboda. Svako vrijeme nakon vazmenog događaja, milosno je vrijeme Božje ljubavi i opraštanja, ali čovjek je i dalje slobodan Bogu reći svoj ne. U Isusu Kristu svjetlost je došla na svijet, ali su ljudi u svojoj slobodi više ljubili tamu nego svjetlost, jer su im djela bila zla. Drugim riječima, Bog je sve učinio, čak je dao svoga Sina Jedinorođenca da bi se svijet spasio. Hoće li ljudi na tu ljubav odgovoriti ljubavlju ili mržnjom, zainteresirano-





šću ili nezainteresiranošću, dobrom ili zlom to više ne ovisi o Bogu, nego o čovjeku i njegovoj slobodi. Ovisi o meni i tebi, o našem slobodnom odgovoru.

O slobodnom odgovoru ovisilo je sve i u slučaju bl. Marije Propetoga koja je, zahvaljujući između ostalih i mom predšasniku spomenutom blagopokojnom dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću, na najbolji mogući način, a usprkos brojnim poteškoćama koje je morala prevladati da bi to učinila, iskoristila svoj *kairos*, milosni trenutak. Na obje je Isusove zapovijedi odgovorila svojim: »Hoću« i prikazala samu sebe »kao žrtvu njegove ljubavi za grijehе svijeta i spasenje duša, za širenje i upoznavanje njegove ljubavi«. Ona je, kako je to izrazio bl. Ivan Pavao II. u propovijedi na misi beatifikacije, »osvojena Božjom ljubavlju, odlučila (...) zauvijek se posvetiti Bogu te ostvariti težnju da se posve preda duhovnom i materijalnom do-

bru najpotrebnijih«. S tom je nakanom osnovala Družbu Kćeri Milosrđa koja ima jasnu zadaću »širiti i promicati, preko duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, poznavanje Božje ljubavi«.

Neka nam svima, a osobito njezinoj redovničkoj zajednici, njezin primjer pozitivnog odgovora na Gospodinove zapovijedi: »Ljubi me, kćerče!« i »Žrtvuj se za mene!«, koje s pogledom na ovaj križ i svaki drugi križ postaju zapovijedi koje Isus Krist upućuje i svakom od nas, bude poticaj da i mi iskoristimo svoj *kairos*, milosni trenutak i Gospodinu na njegovu ljubav i žrtvu odgovorimo ljubavlju i žrtvom.

Poslanica Filipljanima (Fil 2, 6-11)

On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe »oplijenjen« uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika. I svaki će jezik priznati: »Isus Krist jest Gospodin!« – na slavu Boga Oca.

Evangelje po Ivanu (Iv 3, 13-17)

U ono vrijeme kaza Isus Nikodemu: Nitko nije uzašao na nebo doli onaj koji side s neba, Sin Čovječji. I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.

Molitva Očenaša

Da, ljubi dušo moja, neizmjernog, predobrog Oca svog nebeskog i često ponavljaj vapaj: »Oče moj, ja te ljubim i za tebe živim i za tobom žudim« i ponavljaj onaj duboki vapaj duše: »Bog moj i sve moje...«

Kad moliš najveću i najsvetiju molitvu, koju nas je naučio sam Sin Božji, i kad hoćeš da zavapiš one najsvetije i najdivnije riječi, nad kojima se nebo i zemlja zapanjuje, kad skrušeno, s poćitanjem i djetinjom ljubavi svoje duše izgovoriš one riječi vjećne: »Oće naš, koji jesi na nebesima« nastoj da se tvoja duša podigne i odleti ćas do nebeskog Oca tvoga i ogrli ga i reće: »Oće moj!«

Mnoge duše, kao i naš serafski otac sv. Franjo, na te bi se rijeći zanio i ne bi mogao nastaviti moliti, već bi promatrajući ljubavlju uronio u Boga i Oca svog nebeskog i tek bi nakon duljeg vremena nastavio tu uzvišenu molitvu.

*s. Marija Propetoga
(Bilježnica, 13)*

Marijo Propetoga, isprosi nam u Boga što više kršćanskih obitelji!

***Propovijed dubrovačkoga biskupa mons. Mate
Uzinića na blagdan bl. Marije Propetoga u
Blatu***

Jedanaesti blagdan bl. Marije Propetoga, o desetoj obljetnici njezina proglašenja blaženom i posjeta bl. Ivana Pavla II. našoj biskupiji, slavimo u Godini vjere u kojoj smo pozvani na nov način promišljati temeljno kršćansko poslanje a to je biti navjestitelj radosne vijesti o Bogu koji nas ljubi. Ta radosna vijest zaslužuje svu našu ljubav i zbog nje se isplati sve ostaviti i bez ičega krenuti za Isusom, kao što je, među ostalima, učinila i bl. Marija Propetoga kad se svidjela Gospodinu i čula njegov poziv: »Prodaj sve što imaš, podaj siromasima, a onda dođi i kreni za mnom.«

Skloni smo misliti da je odgovor bl. Marije Propetoga sažet u tom jednom trenutku, ali nije tako. Trebalo se dogoditi i nešto prije, nešto što ju je trebalo potaknuti da pristupi Isusu, da stupi u dijalog s njim, da je Isus zavoli i pozove. Što je bilo prije toga? Bio je netko tko joj je prenio vjeru, netko tko ju je naučio Božje zapovijedi, netko tko ju je uputio kako te zapovijedi vršiti i tražiti život vječni: »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« Tko je taj netko? Možda se na to pitanje može ponekad pronaći i drukčiji odgovor od onoga koji dajem, a taj je *obitelj*. Da, obitelj! Obitelj je ona važna karika u



lancu procesa prenošenja radosne vijesti – evanđelja. Tako je bilo jučer, ali tako je i danas. Zakažu li nam obitelji možemo imati sve, ali nećemo imati ono najvažnije blago, blago radosne vijesti. Obitelj je prirodno okruženje u kojemu se dijete otvara društvu i svojoj društvenoj, ali i religioznoj dimenziji. Prvo društvo koje dijete susreće upravo su njegovi roditelji, braća i sestre. Prve molitve koje čuje obiteljske su molitve. Kakvu će sliku vidjeti, kakvi će mu se dojmovi utisnuti u pamćenje – o tome najviše ovisi buduća ravnoteža njegove osobnosti i kvaliteta njegova uključivanja u veliku društvenu, mjesnu i nacionalnu, zajednicu i vjersku zajednicu, Crkvu. U obitelji i po njoj dijete shvaća da je pripadnik svoga mjesta, svoje kulture, svoga naroda, svoje Crkve.

Eto zašto moramo učiniti sve za zaštitu naših obitelji, a protiv nakaradnih zakonskih rješenja koja se donose u našem Saboru. I još više od toga, moramo sami promijeniti svoj vlastiti pogled na vrijednosti, jer najveći problem pojmu braka, a s brakom i pojmu obitelji, nije udar na obitelj izvana, nego je njezin raspad iznutra. Isto je i kad je riječ o odgoju. Nije najveći problem onaj utjecaj koji na našu djecu može imati

suvremena škola, društvo, mentalitet. Problem je što smo svoju djecu prepustili njihovu utjecaju. Problem je što se ne trudimo odgovajati ih prenoseći im vjeru, učeći ih živjeti po zapovijedi-ma i pokazujući im primjerom da i oni postanu tražitelji odgovora na pitanje: Kako baštiniti život vječni? Traženje odgovora na takvo pitanje, prije će ih ili kasnije dovesti do onog odlučnog susreta s Bogom, susretom koji će ih usmjeriti u njihovu budućnost, onamo kamo to bude Božje volja za njih.

Živimo u teškim vremenima koja su u nekim elementima poprilično slična onima u kojemu je odrastala i živjela bl. Marija Propetoga. Možda je jedina razlika to što danas gospodarstvena kriza nema, barem ne na našem užem području, onako drastične posljedice na tjelesni život kao što ih je imala u ono vrijeme, ali zato ima, usuđujem se reći, mnogo teže duhovne posljedice. Uzrok je u tome što današnju krizu, u puno većoj mjeri nego li ondašnju, prati raspad obitelji. Problem s kojima se susreće suvremena obitelj, zabrinuta previše za materijalnu dimenziju koja se zbog neimaštine često pretvara u to kako spojiti kraj s krajem, jest to što je obitelj i u sebi samoj poljuljana. To se osobito odražava na odgojnom planu. Dok pokušavamo svojoj djeci priskrbiti potrebno za materijalni život, sve manje imamo vremena za ono da im prenesemo ljudske i vjerske vrijednosti. I često griješimo u načinu odgajanja. Neki roditelji griješe odgajajući svoju djecu pretjerano strogo. Htjeli bi da njihova djeca budu u svemu kao oni. Prema djeci se ponašaju odveć autoritativno, kočeći tako osobni razvitak i vlastite izbore svoje djece. Postoje vječne i trajne vrijednosti koje su roditelji dužni prenijeti svojoj djeci, ali i ono nevažno i nebitno za život, ono što novi naraštaji s pravom odbacuju.

Drugi roditelji, a takvi su danas većina, grijaše odgajajući djecu odveć popustljivo i ne preno-

seći im nikakva vrijednosti, pa ni one važne bez kojih se njihova djeca ne mogu izgraditi kao ljudi i kršćani. Govori se o nekakvom slobodnom načinu odgoja, a pod parolom navodne slobode i slobodnog odgoja, djeci se sve dopušta. Koga je to pristup u smislu: »Čini što hoćeš i kako hoćeš«, posebno kad je riječ o onima koji još nisu formirani, ikad učinio slobodnim? Neka se roditelji koji smatraju da njihova djeca imaju pravo na sve zapitaju o ovom pristupu: »Budi slobodan izlaziti do kasno u noć gdje hoćeš i kako hoćeš i vrati se kad te volja i s kim te volja, budi slobodan piti i pušiti, budi slobodan uzeti drogu, 'spavati' sa svakim, pa čak i s osobom istoga spola, budi slobodan abortirati, čak ubiti sebe i druge u autu, na motoru, u eutanaziji i bez eutanazije itd.« Koga je sve to ikad učinilo slobodnim i sretnim? Sloboda nije moći činiti što te je volja. Istinska sloboda za koju trebaju odgojiti svoju djecu nije dopustiti im da čine što hoće, nego je sloboda naučiti djecu da u mnoštvu ponuda znaju izabrati ono ispravno, dobro, vrijedno i trajno. To se djecu ne može naučiti ako ih se ne odgaja osobno. Ako se njihov odgoj prepušta drugima, na poseban način televiziji i različitim revijama za mlade, koji svojim učenjem i svojom logikom relativiziraju tradicionalne i vjerske vrijednosti, koje mlade krivo usmjeravaju i zarobljavaju ih modrenim potrošačkim i uživalačkom mentalitetom, onda se mlade prepušta onesposobljavanju da postanu i budu ono što bi doista trebali biti i što mi želimo da budu – autentični ljudi i kršćani. Kako to naučiti svoju djecu? Kako im prenijeti trajne vrijednosti i pomoći im da budu i ostanu to što jesu? Jedin način jest taj da im, zaodjeveni u »milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost (...), a povrh svega – ljubav«, prenesemo radosnu vijest evanđelja pred kojom sve drugo prelazi u drugi plan. Tako da ih potaknemo svojim primjerom da žive u skladu s tom Isusovom rado-

snom viješću, da je usvoje i da im postane ono čemu se dive. Da tom radosnom viješću procjenjuju vrijednost svega drugoga pokušavajući učiniti svojom preporuku sv. Pavla koja je vrijedila za Kološane, i za blaženicu, ali i za nas danas, a ta je poruka: »I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!«

Krenuli smo na ovaj put promišljanja pitajući se što je to što je bl. Mariju Propetoga dovelo do Isusa, a sad možemo reći i do usvajanja životnoga programa o kakvom progovara sv. Pavao, i što ju je na kraju i učinilo blaženom. Na to pitanje smo odgovorili i ponovo odgovaramo: *obitelj*. Unutar obitelji svatko ima svoju zadaću. Prva je zadaća žene, supruge i majke. U knjizi Marije Propetoga, koju je pod naslovom *Sve za Isusa – Autobiografija i duhovni spisi* priredio dr. Mladen Parlov čitamo: »I njena majka, vrlo pobožna žena, djecu je gojila u strahu Božjemu i svetoj nevinosti, tj. strogom čuvanju od svega što bi im moglo dušu imalo smutiti. Ona je gojila svoju djecu u strogosti, u krepostima, u radu i jednostavnosti. U poniznosti, trpljenju, samoprijegoru. U pokori i molitvi.« Papa Ivan Pavao II. je na misi proglašenja blaženom Marije Propetoga istaknuo tu ulogu žene, supruge i majke koja svojom osjetljivošću, velikodušnošću i jakošću obogaćuje poimanje svijeta i pridonosi punini istine, a otkrio ju je i u blaženičinu liku i preporučio svim ženama.

Mene međutim, a čini se i samu blaženicu, još više oduševljava lik njezina oca. Čitamo: »Svoj djeci otac je bio svetinja. Bio je jednostavan, iako bogat u zemaljskim dobrima. Pravednost, milosrdnost i ljubav, bile su u njemu ostvarene u najvećem stupnju savršenosti. Imao je veliku vjeru i do u tančine je vršio zakon Božji i zapovijedi svete Crkve, osobito djela milosrđa.« Ne otkrivamo li ovdje bl. Mariju Propetoga i sve ono što je, nakon što se odazva-

la Isusu, postalo njezin život? Da, otkrivamo! Otkrivamo čak i ime njezine redovničke zajednice Kćeri Milosrđa. Otkrivamo bl. Mariju Propetoga u svemu ovome, jer temelj njezine kršćanske vjere primljen je u obitelji u kojoj su otac i majka živjeli vjeru i u skladu sa svojom vjerom svoju djecu pripremali za vjerodostojan kršćanski život. Netko može reći da pretjerano hvalim roditelje bl. Marije Propetoga i da preskačem činjenicu da su je, makar i ovako pobožni i dobri, sprječavali u odazivu na Gospodinov poziv. Istina je, ali to nije važno jer u obitelji i u procesu rasta u vjeri ne počiva sve na roditeljima. U jednom trenutku i djeca moraju osobno susresti Krista te mu se, svjesno i slobodno, odazvati u onom poslanju koje Bog u prostoru i vremenu koji su im darovani, ali i zadani, ima sa svakim od njih. Čini se da je ovo ono što je nedostajalo mladiću iz današnjeg evanđelja. Ali ne i Mariji Petković koja se, kako čitamo u homiliji bl. Ivana Pavla II. na misi njezine beatifikacije, »osvojena Božjom ljubavlju, odlučila (...) zauvijek (...) posvetiti Bogu te ostvariti težnju da se posve preda duhovnom i materijalnom dobru najpotrebnijih«.

Neka nam ovo promišljanje o temeljima života bl. Marije Propetoga koje smo pronašli u njezinoj kršćanskoj obitelji budu poticaj za nasljedovanje na svim razinama. Neka to bude i poticaj na molitvu za zagovor bl. Mariji Propetoga, posebice sad o desetoj obljetnici pohoda bl. Ivana Pavla II. našoj biskupiji i njezina proglašenja blaženom, kad već jedanaesti put slavimo njezin blagdan, da ona svom Blatu i otoku Korčuli, dubrovačkoj biskupiji, hrvatskom narodu i cijeloj Crkvi, isprosi u Boga što više kršćanskih obitelji poput njezine, jer će to, bolje negoli bilo što drugo, biti istinski doprinos novoj evangelizaciji i očuvanju života i vjere na ovim našim prostorima, ali i svugdje gdje nas Bog šalje.

Pridi, Duše Presveti!

I s neba nam pošalji
zraku svoje milosti!

O, Oče, i Isuse moj,
pošalji svoga Duha
i stvorit će se
i obnovit lice zemlje.
Pošalji, pošalji zbog zasluga
svoga preljubljenoga Sina,
Gospodina moga,
po zagovoru Blažene Djevice,
Majke tvoga Sina.

O, Duše preslatki,
ja ti se klanjam
i sva ti se predajem,
posve se tebi izručujem
i posvećujem.
Čini sa mnom kako hoćeš.
Budi moj Gospodar i Otac,
upravitelj, pomoćnik i učitelj.

O, Oče ubogih,
tko je ubogiji od mene,
smiluj mi se po svojem
neizmjernom milosrđu
za slavu Boga Oca
i Sina Gospodina našega.

s. Marija Propetoga
(*Bilježnica*, 13)



Proslava spomendana bl. Marije Propetoga

Hamilton

Župa sv. Križa u Hamiltonu i ove je godine, već osmi put, u organizaciji župnoga ogranka Kolumbovih vitezova »Mons. Stjepan Sprajc« proslavila spomendan bl. Marije Propetoga u župnom parku Smithville, u blizini vodopada Nijagare.

Svetu je misu predslavio mlado misnik zagrebačke nadbiskupije Kristijan Stojko koji je po-hodio Hrvate u ovom kraju. Upriličena je procesija od župnoga paviljona do oltara u prelijepu parku s puno velikoga drveća i cvjetnih travnjaka. Na čelu procesije hrvatski je barjak nosio Ante Žužul, kanadski Mate Galović, a papinski Vladimir Juraj, dok su blaženičinu sliku koju je ukrasila pastoralna suradnica Ana Juraj no-sile članice udruge »Katolička žena«. Počasnu su stražu služili Kolumbovi vitezovi John Mat-troccia, Franjo Krstulić, Mijo Željeznjak, Sti-

pe Ćurić, Stanko Rezo i Emile Neault, a i ove je godine kao i prošle svirao župni tamburaški folklorni zbor »Zlatni pajdaši«. Propovjednik je istaknuo evanđeoske vrline naše blaženice ko-ja je svojom vjerom u Raspetoga i nesebičnim radom za siromašne i bolesne zavrijedila da je se štuje ne samo u Hrvatskoj, nego i u cijelom svijetu. Potaknuo nas je da nam blaženičin lik bude svjetiljka u kršćanskome življenju, da sli-jedimo njezin primjer čvrste vjere u Boga i ve-likodušnoga žrtvovanja za dobrobit nemoćnih i zapostavljenih.

U našoj hrvatskoj koloniji u župi sv. Križa u Hamiltonu, po Božjoj milosti, ostajemo vjerni svojoj katoličkoj vjeri i domovini nam Hrvat-skoj, uz štovanje naših svetaca, mučenika i bla-ženika. Molimo Boga za boljitak naše domovi-ne, za njezinu i duhovnu i materijalnu obnovu. Neka nam naša blaženica u tom bude vjerna i pouzdana zagovornica.

Stipe Ćurić



Novska

U župi sv. Luke u Novskoj na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripremali smo se trodnevnicom u kojoj su osobito zauzeto sudjelovali župnik Milan Vidaković s djecom iz skupine Biseri Očeva milosrđa pod vodstvom nas sestara Kćeri Milosrđa.

Prvi je dan trodnevnice započeo molitvom krunice u čemu smo slijedili pouku naše blaženice: »Želim da se naša pobožnost sve više užiže prema našoj nebeskoj Majci, da je revnije častimo i njoj se molimo. Marija nam je uzor svih kreposti i po njoj nam dolaze sve milosti.« Djeca su predmolila krunicu, a s. M. Jelena Krilić je čitala otajstva krunice koje je sastavila bl. Marija Propetoga. Svetu je misu predslavio Vlado Mandura, vojni kapelan iz Karlovca koji je u svojoj propovijedi istaknuo svetost života naše blaženice i potaknuo nas, njezine duhovne kćeri, da se vratimo svojim počecima, svom izvoru i da budemo jake žene, sjedinjene s Kristom, kako bismo mogle i nadalje ovim svijetom pronositi karizmu Božjega milosrđa.

Drugi dan trodnevnice naše smo župljane detaljnije uputili u blaženičinu postojanu vjeru u nebeskoga Ocu, u Sina i u Duha Svetoga na temelju njezinih tekstova u cjelini koju smo naslovile *Credo bl. Marije Propetoga*. Njezine su riječi: »Vjerujem u Boga Oca Svemogućega. Velika ljubav prema Bogu napunit će naše duše pouzdanjem u njega. Neka milost Duha Svetoga koji od Oca i Sina ishodi bude s vama, da činite dobra djela koja on traži od vas.« Blaženičine su riječi čitale s. M. Danijela Bago, s. M. Angelle Nzimbu i s. M. Charlotte Ondang, a primjere iz njezina života s. Marija Oreb.

Župnik je govorio o duhovnom zvanju, o tomu kako današnje društvo gleda na nj i što očekuje od posvećenih osoba. Svatko



svoj poziv treba u potpunosti živjeti, bez obzira na to o kojem je pozivu riječ. Posebice je važan poziv posvećenih osoba koje moraju posve biti u službi bližnjemu, jer u tom se ostvaruje smisao i svrha pozvanih na duhovni život.

Treći smo dan predvodili molitvu klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom s mislima bl. Marije Propetoga o Presvetom Trojstvu te ulomkom iz Matejeva evanđelja, gdje





Isus ozdravlja bolesnu ženu i uskrisava glavu kćer (Mt 9, 18-26) govoreći im da ih je spasila njihova vjera. Zapitali smo se kakva je naša vjera. Je li dovoljno to što smo kršteni, što idemo na nedjeljnu svetu misu i svakodnevno molimo? Isus poručuje da to nije dostatno. Isusa dotiče i zaustavlja srce koje vjeruje. Isus čini čuda u životima onih koji mu vjeruju i uzdaju se u njega, upravo onako kako nam svjedoči život bl. Marije Propetoga. Vjerovati znači ljubiti Boga iznad svega i svoga bližnjega. Ta je ljubav požrtvovna i djelotvorna. Ona ne može ostati ravnodušna na bijedu i potrebe drugoga. Govorio je o vjeri bl. Marije Propetoga, koja se nije poput nas malih u vjeri bojala smrti, nego ju je s radošću iščekivala jer je vjerovala da po smrti ide u zagrljaj svom nebeskom Ocu. Za nju je smrt njezinih sestara bila duhovno dozrijevanje, i to ne u sjeni smrti, nego u svjetlu smrti i vječne nagrade.

Blagdanska sveta misa bila je slavlje u prepunoj župnoj crkvi, uz skladno pjevanje župnoga zbora pod vodstvom s. M. Jasne Crnković, upravo kao i svih dana trodnevnice. Župnik je u ovoj misi spomendan posebice istaknuo bla-

ženičinu dosjetljivu i učinkovitu skrb za najpotrebnije, kojih nikad u njezinu životu nije nedostajalo. Ljubav prema Bogu vodila ju je u ljubavi prema čovjeku, čime je često odlazila u ljudima nemoguće pothvate.

Nakon popričesne molitve upriličili smo svečani službeni ulazak naše djece u skupinu Biseri Očeva milosrđa. Oni su poslije mise zahvalili Bogu za dar bl. Marije Propetoga pjesmom na francuskom jeziku i igrokazom o njezinu mladenačkom životu, u kojem su istaknuli njezinu jaku vjeru u predanju Bogu, tako da je od njega nisu mogle odijeliti ni želje njezine obitelji da se uda za nekog od bogatih prosaca. Uprizorili su i rađanje nove redovničke družbe, što je bilo prožeto Marijinom velikom vjerom u Božju providnost, i sve zaokružili pjesmom Biseru iz maloga Blata. Mališani su mnogima izmamili suze na oči, a nisu rijetki ni oni koju su posvjedočili da im je ovogodišnja trodnevnica bila duboko doživljena duhovna obnova.

U ove krajeve naše lijepe Slavonije donijeli smo mirise naše Dalmacije pa su Biseri Očeva milosrđa organizirali prodaju pod nazivom Biser iz maloga Blata. Našlo se tu razno bilje poput lavande, ružmarina, lovora, gospine trave, badema, rogača, ali i proizvodi iz konobe kao što su maslinovo ulje, prošek, travarica. Uz to su ponudili i ukrase koje su sami izrađivala od žala. Prikupljeni novac namijenili su Zakladi »Bl. Marija Petković« koja se skrbi za siromašniju djecu.

Svečanost je završena u samostanskom dvorištu, u ugodnu druženju župljana koji su sudjelovali u proslavi. Bili su to uistinu lijepi dani, puni Božjega blagoslova i međuljudske ljubavi, koju je u svoje vrijeme živjela i naša blaženica, ostavljajući nam je kao polog za ono najvrjednije što nikad ne prestaje.

s. Marija Oreb

Osijek

U župi sv. Obitelji koja u oltaru svoje crkve ima moći bl. Marije Propetoga i na čijem području djeluje vrtić pod vodstvom sestara Družbe Kćeri Milosrđa, proslavljen je blaženičin spomendan kojem je prethodila molitvena trodnevica. Euharistijska je slavlja svakodnevno predslavio kapelan fra Igor Andrijević, a svojim su sudjelovanjem bili osobito marni djeca i osoblje vrtića »Bl. Marija Petković« te roditelji vrtićke djece. Već nam dobro poznatu pjesmu Biseru iz maloga Blata, koju su na početku misnih slavlja pjevala vrtićka djeca obučena u majice s blaženičnim likom, fra Igor je s pravom označio kao »propovijed prije propovijedi«. Bogat duhovni život naše blaženice, fra Igora je potaknuo da nam je što je moguće više približi kao uzor u djelima milosrđa po kojima i mi kao kršćani možemo svjedočiti božansku ljubav i milosrđe. Blaženica je bila neumorna radnica u Božjem vinogradu, dajući svu svoju

snagu siromašnima, probranoj i ljubljenoj braći raspetoga Gospodina.

Na kraju euharistijskog slavlja s. M. Danica Knežić zahvalila je sudionicima na proslavi spomendana naše zaštitnice i pozvala nas na druženje ispred župne crkve uz kolače koje je pripremila s. M. Martina Vrkić.

Tomislav Krizmanić



Pula

U pulskoj župi sv. Josipa svečano je proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga misnim slavljem koje je predslavio Joško Listeš, župnik župe Krista Spasitelja u pulskom naselju Veli Vrh, u zajedništvu s domaćim župnikom Maksimilijanom Buždomom. Osobito je bilo lijepo sudjelovanje djeca iz vrtića »Bl. Marija Petković«, koji vode sestre Kćeri Milosrđa, zajedno s njihovim odgojiteljicama i roditeljima te mnoštvom vjernike iz više pulskih župa. Propovjednik je vjernike uputio na to da molitve koje upućuju Bogu, utječući se u zagovor svetaca i blaženika, moraju biti temeljene na vjeri i potkrijepljene dosljednim životom molitelja, sukladno evanđeoskim vrednotama i istaknuo: »Da bismo u svim svojim životnim izborima mogli

biti vjernici čvrsta stava, a ne mlaki vjernici koji se ne znaju jasno opredijeliti za Istinu, Bog nam daje različite blaženike kao uzore koje ovisno o svojim životnim putovima možemo slijediti.« Zaključio je da upravo zato trebamo upoznati naše svece i blaženike, da nas njihov životni put nadahne u našem vjerničkom hodu.

Djeca su izvela kraći glazbeno-recitativni program, a svečanost je završena čašćenjem blaženičinih relikvija koje se čuvaju u toj crkvi. Vjernici pulske župe sv. Josipa osobito štiju bl. Mariju Propetoga jer su sestre Kćeri Milosrđa pri svom prvom dolasku u Istru najprije živjele i djelovale upravo u toj pulskoj župi. Zbog te prvotne povezanosti, prigodom posvete nove župne crkve sv. Josipa u podnožje su oltara 2004. godine uz moći sv. Maura i sv. Eleuterija položene i moći bl. Marije Propetoga.



Subotica

Devetnica i proslava spomendana bl. Marije Propetoga u subotičkoj župi sv. Roka ove je godine bila u znaku obilježavanja desete obljetnice njezina proglašenja blaženom. Svaki je put prije večernje svete mise upriličena polsatna pobožnost, bilo da se molila krunica, križni put ili pak klanjanje koji su svaki put bili nadahnuti blaženičinim mislima. Njene misli iz okružnica o Duhu Svetom svaki je put u propovijedi tumačio župnik dr. sc. Andrija Anišić.

Vjernici su svaku večer molili blaženičin zagovor za one koji traže posao i za neplodne bračne parove koji žele imati djecu, a jedan su dan nazvali Danom milosrđa i prikupljali darove za braću i sestre u potrebi. Ove je godine to kupnja akumulatora za invalidska kolica jednog župljanina. U četvrtak je bilo klanjanje za duhovna zvanja, napose za duhovna zvanja u Druži Kćeri Milosrđa. Nedjelja u devetnici i ove je kao i svake prijašnje godine bila posvećena obiteljima i djeci, a napose novorođenčadi. Na objema su misama sudjelovale obitelji s dje-

com, osobito one obitelji koje su bile prisutne na blagoslovu trudnica u devetnici sv. Josipu, a kojima su se u međuvremenu rodila djeca. Bila je to ujedno i njihova zahvala za djecu koju su dobili. Prijepodnevu je nedjeljnu misu predslavio mons. Marko Forgić, duhovnik sjemeništa »Paulinum« i duhovni pomoćnik u župi sv. Roka, a večernju župnik koji je u svojoj propovijedi istaknuo bl. Mariju Propetoga kao uzor u brizi za djecu i obitelji. Posebno je protumačio zazive iz litanija njoj u čast: *brižljiva majko djece i siročadi; istinski zauzeta za potrebe malenih; razborita odgojiteljice majki i odvjetnice nevoljnih i vapijućih*. Župnik je pozvao okupljene obitelji da se





utječu u zagovor bl. Mariji Propetoga u potrebama svoje obitelji, osobito u bolesti i drugim poteškoćama. Istaknuo je primjer obitelji Ivana i Tatjane Vukov kojima je zahvaljujući blaženičinu zagovoru ozdravilo dijete od leukemije i već godinu dana, od prošle devetnice, živi bez lijekova i bilo kakvih liječničkih zahvata, raste i napreduje, a liječnici su utvrdili da više nema malignih stanica. Župnik je također najavio da će s roditeljima pokrenuti postupak za utvrđivanje čuda u postulaturi za proglašenje svetom bl. Marije Propetoga.

Na kraju mise djeca su i roditelji iskazivali počast blaženičinim moćima u kapelici koja je uređena prije deset godina nakon njezina proglašenja blaženom u Dubrovniku na kojem su s tri autobusa sudjelovali i hodočasnici iz subotičke biskupije.

Budući da je bl. Marije Propetoga, kako se spominje u litanijskim zazivima, bila strpljiva njegovateljica bolesnih, hrabra nositeljica križa bolesti i odsjaj nade u život vječni upriličen je i Dan bolesnika kad je njih pedesetak pod misom primilo sakrament bolesničkoga pomazanja. Misnik je pozvao sve okupljene da vjeruju u moć svetih sakramenata kao što je to činila i bl. Marija Propetoga te da joj se u svojoj bolesti i u svojim poteškoćama utječu u zagovor. Ona je i sam bila dugo bolesna i teško patila, a činila

je to s uzornom strpljivošću i ljubavlju sjedinjujući svoje boli s propetim Isusom.

Na misi su pjevali mladi iz VIS-a »Proroci« koji su uz liturgijske pjesme naučili i one u čast bl. Marije Propetoga.

Sam je spomendan proslavljen vrlo svečano prigodnim programom blaženici u čast na čijem je početku nakon župnikova pozdrava uslijedio i pozdrav Snežane Flego u ime ustanove »Naša radost«, u čijem sastavu djeluje subotički vrtić »Bl. Marija Petković«. Kao svojevrsna čestitka zvučala je najava da će u sastavu »Naše radosti« u subotičkoj župi Marije Majke Crkve biti otvoren još jedan vrtić pod blaženičinim imenom koji će za početak moći primiti dvadesetero djece. Djeca i odgojiteljice iz vrtića otpjevali su dvije pjesme, a Biseri Očeva milosrđa s katehisticom s. M. Bogdanom Perić i vjeroučiteljicom Vesnom Huska izveli su recital o životnom put i početku djelovanja bl. Marije Propetoga.

Misno je slavlje započelo svečanom procesijom u kojoj je s. Bogdana kao predstojnica subotičkog samostana sestara Kćeri Milosrđa na oltar donijela moćnik naše blaženice. Svetu je misu predslavio župnik iz Vajske i Bođana Josip Kujundžić u zajedništvu s domaćim župnikom te biskupskim vikarom mons. Stjepanom Beretićem, mladomisnikom Vinkom Cvjinom

i župnikom iz Bačkoga Monoštora Goranom Vilovom.

Propovjednik je istaknuo da je bl. Marija Propetoga umjesto materijalnoga blagostanja i slave izabrala propetoga Isusa i odlučila ga slijediti u svemu, osobito u milosrdnoj ljubavi prema najmanjima. Stoga je okupljene pozvao da nasljeđuju njezine kreposti osobito krepost poniznosti i milosrdne, djelotvorne ljubavi prema bližnjemu jer je to značajno u ovim vremenima individualizma, sebičnosti i izokretanja vrednota u kojima živimo.

Pjevanje su na misi predvodili mladi iz VIS-a »Proroci«, a sestre Kćeri milosrđa te djeca, mladi, odgojiteljice i roditelji čitali su Božju riječ i predmolili molitve vjernika.

Poslije svete pričesti s. Bogdana je pročitala kantik Isusu prisutnom u euharistiji koji je sastavila bl. Marija Propetoga. Potom je zahvalila na organiziranju proslave blaženičina spomendana i na sudjelovanju u proslavi, posebice na tomu što se to slavlje tako živo ukorijenilo, na čemu doista možemo biti zahvalni Bogu koji je dao da je u ovom kraju boravila i sama bl. Marija Propetoga, a njezine sestre evo već 93 godine neprekinuto djeluju. Župnik Anišić je čestitao

sestrama i svima iz vrtića »Bl. Marija Petković« i podsjetio da župa sv. Roka već deset godina bl. Mariju Propetoga štuje kao svoju suzaštitnicu i da on, a i mnogi župljani, svjedoče o brojnim uslišanjima svojih molitava po njezinu zagovoru. Prenio je pozdrave M. Emile Barbarić, vrhovne predstojnice Družbe Kćeri Milosrđa i s. M. Silvine Milan iz blaženičina svetišta u Blatu. Vjernike je posebice pozvao da i dalje štuju bl. Mariju Propetoga, da mole za čudo po njezinu zagovoru kako bismo je što prije mogli častiti i kao sveticu.

Poslije blagoslova koje su podijelili mladomisnik i predvoditelj euharistijskog slavlja, okupljeni vjernici su imali prigodu častiti moći bl. Marije Propetoga koje se čuvaju u pokrajnjoj, njoj posvećenoj, kapelici župne crkve.

Slavlje je nastavljeno u župom dvorištu aga-peom koji su pripremile sestre Kćeri Milosrđa, roditelji i odgojiteljice iz vrtića i župa sv. Roka.

Spomendan bl. Marije Propetoga obilježen je i u drugih hrvatskim župama subotičke biskupije, a napose u katedrali, u Somboru i Starom Žedniku te na Bikovu i u Vajskoj.

mons. Andrija Anišić



Uskoplje



U nedjelju smo 14. srpnja u župi Uznesenja Marijina o spomendanu bl. Marije Propetoga proslavili i 30. obljetnicu djelovanja Družbe Kćeri Milosrđa u Uskoplju – Gornji Vakuf.

Na nedjeljno smo se slavlje pripremili trodnevnicom s euharistijskim slavljinama koja su predvodili fra Branko, fra Josip i župnik fra Vinko, a u svojim propovijedima su govorili o blaženičinoj ljubavi prema Bogu Ocu koju je iskazivala u ljubavi prema bližnjima i u tom dosegula evanđeosku veličinu i svetost. U pripravi su posebice bili zauzeti pjevači velikoga i malog dječjeg zbora »Bl. Marija Petković«. Djeca su uz pjesme pripremila i igrokaz *Vjera u životu bl. Marije Propetog Isusa Petković* koji su uspješno izvela na obje nedjeljne mise. Svojom su marljivošću i duhom stvaralaštva posvjedočila veliku ljubav i poštovanje prema našoj blaženici i prema njezinim sestrama koje djeluju u ovoj župi.

Na kraju središnjega slavlja dr. Tvrtko Krajin, predsjednik HKD-a Napredak Uskoplje, čestitao je sestrama Kćerima Milosrđa i uručio im zahvalnicu za 30-godišnji pastoralni, pedagoški i kulturni rad u župi. Svoju je čestitku prigodom 10. obljetnice proglašenja blaženom Marije Propetoga i zahvalu za 30 godina sestar-skoga djelovanja u župi izrekao i vlč. Pavo Nikolić i tom prigodom darovao sliku bl. Marije Propetoga, ulje na platnu, rad umjetnika Ante Mamuše.

Proslava je završila druženjem djece i zbora u Domu sv. Ante uz zakusku koju su pripremili pjevači i roditelji djece. Od srca zahvaljujemo svima na suradnji, otvorenosti i zauzetosti. Molimo da nas i nadalje prati zagovor naše blaženice.

s. M. Angelina Tokić

Oče naš

Tvoja je ljubav
kao stablo masline,
plodovima i lišćem
zelenim urešena
i pjesma izvija se sretna
iz njezinih grana i korijena.

Gledat me veseli
tu dragost u krošnjama
jer radošću sam okrunjena,
zvijezdama ljupkim okićena
prstenom zlatnim zaručena.

Kao more u molitvi
pod beskrajnom
koprenom neba,
što iz ljubavi vječne
i moju hvalu prima,
dok u kalež htijenja
sveto ulje
nalijevaš svima.

Tvoja je ljubav
kao stablo masline,
plodovima i lišćem
zelenim urešena
i pjesma izvija se sretna
iz Tvoga srca i imena.

Oče naš!

Branka Mlinar

Valpovo

U Valpovu je 9. srpnja proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga svečanim misnim slavljem koje je predvodio župni vikar Pavo Martić u zajedništvu s domaćim sinom Željkom Šimićem, a na koje su se župljani pripremili trodnevnicom. Prije mise upriličena je pobožnost bl. Mariji Propetoga. O njoj je propovjednik rekao da je u svojoj 22. godini doživjela borbu dvostrukoga zvanja, gdje se lomila između svoje želje da ode u kontemplativni samostan i tamo plače nad bijedom svijeta i biskupove zamolbe da se posveti apostolatskom djelovanju skrbi za siromašne u Blatu i tako blaži bijedu i jad svijeta. Poslušala je svoga biskupa i upustila se u služenje najpotrebnijima, siročadi, udovicama i starcima koji su bili ostavljeni i bez igdje ikoga svoga. Na tom je tragu i za tu svrhu, uz biskupovo vodstvo, 1920. godine utemeljila Družbu Kćeri Milosrđa. Uvijek je bila uzor svojim sestrama u vjeri, ufanju i ljubavi – čista srca već je za života došla na glas svetosti, a po okončanju propisanoga kanonskoga postupka papa Ivan Pavao II. ju je za svoga trećega pohoda Hrvatskoj, 6. lipnja 2003. u Dubrovniku proglasio blaženom, jer je bilo priznato čudo nadnaravnoga zahvata koje se 26. kolovoza 1988. godine dogodilo na teško stradaloj peruanskoj podmornici, kad je kapetan u smrtonosnoj pogibli zavapio Mariji Propetoga za pomoć i bio spašen s drugim mornarima.

Marija Propetoga razborito je koristila svoje vrijeme i tjelesne snage, pa je iako od djetinjstva krhka zdravila, uspijevala nadaleko putovati i širiti ljubav prema Bogu, Crkvi i domovini. Sve je to mogla jer se dokraja predala svojoj vječnoj Ljubavi, svome Raspetome. Njezin nas primjer ohrabruje, da posebice kao žene prepoznamo svoje poslanje, u svjetlu riječi Ivana Pavla II. koju je uputio u *Pismu ženama*: »Mislim

na tebe, ženo, jer svojom osjetljivošću, velikodušnošću i jakošću obogaćuješ poimanje svijeta i pridonosiš punini istine o međuljudskim odnosima» (br. 2). Papa nastavlja da je Bog upravo ženi na poseban način povjerio stvorenja i da je žena pozvana postati nezamjenjiva potpora postojanju svake osobe, posebno u obitelji.

Stoga je propovjednik potaknuo sve nas da svaki dan radimo na sebi, bez obzira na to koji smo životni put odabrali. Isus treba svakoga od nas i želi da mu se svaki ponaosob izruči, da mu se povjerimo i posve damo. Tek ćemo onda i mi moći sve primiti. Neka nas na tom putu predanja vodi zagovor naše blaženice. Želimo da naši hrvatski sveti i blaženici ne padnu u zaborav. Tko će ih častiti ako ne mi? Znajte da nikada niste sami, Isus je uvijek sa svakim od nas. Niste sami! Zato pjevajmo našoj blaženici cijelim srcem: »Biseru iz maloga Blata, diko roda hrvatskoga, kod Krista nas zagovaraj, Marijo Propetoga!«

Pod misom je blagoslovljena blaženičina slika, a vjernici su poslije toga imali prigodu častiti njezine izložene moći. U našoj će se crkvi ubuduće svakog devetog u mjesecu slaviti misa u čast bl. Marije Propetoga na čemu su posebno zahvalne sestre Kćeri Milosrđa koje ovdje djeluju.

Sanja Orlić



Zagreb – župa sv. Josipa

U župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci ove smo godine o 10. obljetnici proglašenja blaženom Marije Propetoga osobito osjetili njezin nebeski zagovor u sva tri dana duhovne priprave na proslavu spomendana. Svojim velikim srcem dotakla je svakoga od nas i pripremila ga za Božju riječ koju su nam naviještali i tumačili duhovni pastiri tih dana. Suradnice Kćeri Milosrđa svakodnevno su predmolile kronicu s blaženičinim promišljanjima, njezine litanije i molitvu za duhovna zvanja, a pjevao je Zbor gospođa pod ravnanjem maestra Jurja Ivanića.

Prvi dana trodnevnice misu je predslavio ovogodišnji mladomisnik Marko Baršić i podijelio nam mladomisnički blagoslov, a u propovijedi je istaknuo da se sveci ne rađaju, nego se svecem postaje svaki dan. Sveci su obični, mali ljudi koji su svaki dan započinjali s odlukom da će toga dana biti Božji. Padali su ponekad u grijeh, ali su imali snage dići se i nastaviti kročiti Kristovom uskom i trnovitom stazom dok ga nisu susreli u vječnosti. Do svetosti su došli ustrajnom molitvom i postom. I naša je blaženica bila osoba od krvi i mesa, bila je posve čovjek, ali čitava Božja, jer je Božje planove gledala kao svoje. Puno je molila i rado postila, pogleda uvijek uprta u propetu Ljubav. U svom nesebičnom davanju potrebitima osjetila je da Bog uvijek daje više od očekivanja. Isus je za nju bio zaručnik srca i duše, a život – trajna svadba i veselje. Kvasac te radosti bilo je evanđelje.

Drugi dan trodnevnice propovijedao je naš đakon Ivan. Isus ne poznaje odmor. On uvijek radi. I nas Isus poziva i šalje da dnevno 24 sata budemo kršćani, misionari, da svojim životom pronosimo njegovu radosnu vijest i da budemo svjedoci Božje ljubavi i milosrđa. Bog ide iza nas i djeluje na svoj samo njemu znan način.



Svi smo pozvani da budemo radnici na Gospodnjoj njivi. Hvala nam treba biti to što smijemo nositi križ Isusa Krista, a nagrada radost jer će naša imena biti zapisana u vječnosti.

Trećega nam je dana trodnevnice došao mladomisnik Ivan Bingula koji je u nas bio na praktikumu kao đakon, pa nam je i on udijelio svoj mladomisnički blagoslov. Naš mu je župnik Damir Ocvirk zahvalio na vremenu provedenu u nas i na ovom dolasku. Mladomisnik je u propovijedi istaknuo važnost Blažene Djevice Marije u Božjem otkupiteljskom planu spasenja. Usporedio ju je s ljestvama po kojima su spojeni Nebo i Zemlja. Rođenjem Krista sam Bog je sišao na Zemlju i po njemu nam donio istinsku slobodu i spas za Nebo. Ona je svojom dubokom vjerom začela Isusa u svome srcu i tek tada ga rodila za naš spas. I naša se blaženica sa svojih 14 godina posvetila Isusu, i u njemu prigrllila sirotinju, gladne i nemoćne. U svemu je tražila i iščitavala volju Božju. I Božja providnost ju je vodila na svim njezinim putevima do smiraja njezina slabog tijela i rođenja za Nebo, 9. srpnja 1966.

Svečana misa spomendana bl. Marije Propetoga započela je procesijom u kojoj je s. M. Katarina Mihić prinijela relikvijar s blaženičinim moćima. Naš župnik, koji je sva tri dana vrlo zauzeto sudjelovao u pripravi na proslavu spo-

mendana, u ovom je slavlju govorio o Isusu kao najboljem zaručniku i otkupitelju koji obećava i donosi spasenje duše. Njegova je ljubav toliko snažna da se nije ustručavao položiti život za svakoga od nas. Zato Marija Propetoga u službi siromašnih želi tražiti i nasljedovati Propetoga. Ona ljubeći Boga i svoga bližnjega želi vratiti ljubav svom zaručniku. Još u ranoj mladosti odazvala se pozivu Isusa, zaručnika. Na njegov poziv: »Otvori mi, savršena moja, vrata svoga srca, jer ti si moja ljubav«, spremno odgovora: »Evo me, ostavljam sve i idem za tobom!« Govorila je: »Trpi dušo moja, sjeti se zavjeta, sve si ostavila i odabrala zaručnika Isusa, čuvaj čistoću da ga možeš primati i slaviti. Prostodušnost u iskrenosti, pravednost, nek' ti je geslo!« Sve je povjeravala Božjoj providnosti. Bila je slobodna od propadljivoga, svjesna da blago treba stjecati na nebesima. U njezinoj je sobi dominiralo raspelo. Kada joj je bilo teško, gledala je Propetoga i molila ga da je učvrsti da može nositi križ i biti vjerna njegovim riječima. Župnik nas je podsjetio na to da blaženičine relikvije u našoj crkvi počivaju ispod kipa Srca Isusova čije ruke ispružene prema blaženičinu relikvijaru kao da govore: »Evo vam one koju treba nasljedovati. Tu crpите svoju snagu!«

Nakon misnoga slavlja nastavilo se slavlje zajedništva uz agape gdje je bilo prigode da se svim sudionicima slavlja i njegove priprave izreče veliko hvala za svu ljubav koju su u njega utkali. Stoga je posve opravdana molitva našoj blaženici da svima nama izmoli da poput nje u našim bližnjima pronalazimo propetoga Krista i darujemo mu riječ utjehe i ohrabrenja, osmijeh, zagrljaj i blizinu, da im radosno služimo u poniznosti i jednostavnosti srca, uvijek zagledani u Križ odakle nam neprestano dolazi snaga i smisao života. Naša draga blaženice, prati nas svojim nebeskim zagovorom!

Vesna Puljić

Zagreb – župa sv. Petra

Spomendan bl. Marije Propetoga proslavljen je i u župi sv. Petra misnim slavljem koje je predslavio župnik Josip Golubić u zajedništvu s dr. Krunoslavom Novakom i o. Tadejom Pericom, uz sudjelovanje djece iz vrtića »Bl. Marija Petković« koji vode sestre Kćeri Milosrđa. Tumačeći evanđeosku ulomak o mladiću koji razočaran odlazi od Isusa jer nije spreman sve ostaviti i slijediti ga, župnik je ukazao na bl. Mariju Propetoga kojoj je upravo to uspjelo – ostaviti sve bogatstvo i slijediti Isusa. Uspjelo je to i mnogim Božjim ugodnicima koji nam poput svjetiljke osvijetljavaju taj put nasljedovanja Krista. I bl. Marija Propetoga i oni u potpunosti su bili Božji – predali su mu se čitavim svojim bićem. U toj naizgled običnoj jednostavnosti zrcali se sva blaženičina veličina. Vjerojatno je i zbog toga uspjela tako hrabro i ustrajno nositi svoj križ bolesti koji ju je pratio od djetinjstva. Ona je stoga i danas uzorna vjernica koju bismo trebali nasljedovati, bez obzira u kojem staležu živimo svoj život. Svi smo pozvani nasljedovati Krista, a sveci i blaženici su nam dobar putokaz u tomu. Vjernici su na kraju slavlja imali prigodu častiti blaženičine relikvije i uteći joj se molitvom za zagovor.



**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablinja;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunška protivrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: HR26 2390001-1100341407

devizni račun: HR26 2390 0011 1003 4140 7,

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr



»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

Iskreno zahvalni za svaki i najmanji dar!

Vaše sestre Kćeri Milosrda
i štitićenici Zaklade »Blažena Marija Petković«

**Poštovani podupiratelji
Zaklade »Blažena Marija Petković«,**
molimo vas da u svim korištenjima računa naše
zaklade koristite IBAN koji je postao obavezan i bez
kojeg nijedno poslovanje ne može biti ispravno
provedeno.

IBAN: HR 68 dodaje se ispred računa!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986**

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvalni smo svim župama u kojima smo mogli
posvjedočiti o karizmi bl. Marije Propetoga i njezine
Družbe Kćeri Milosrda, a posebice župama koje smo
posjetili uz odobrenje njihovih župnika:

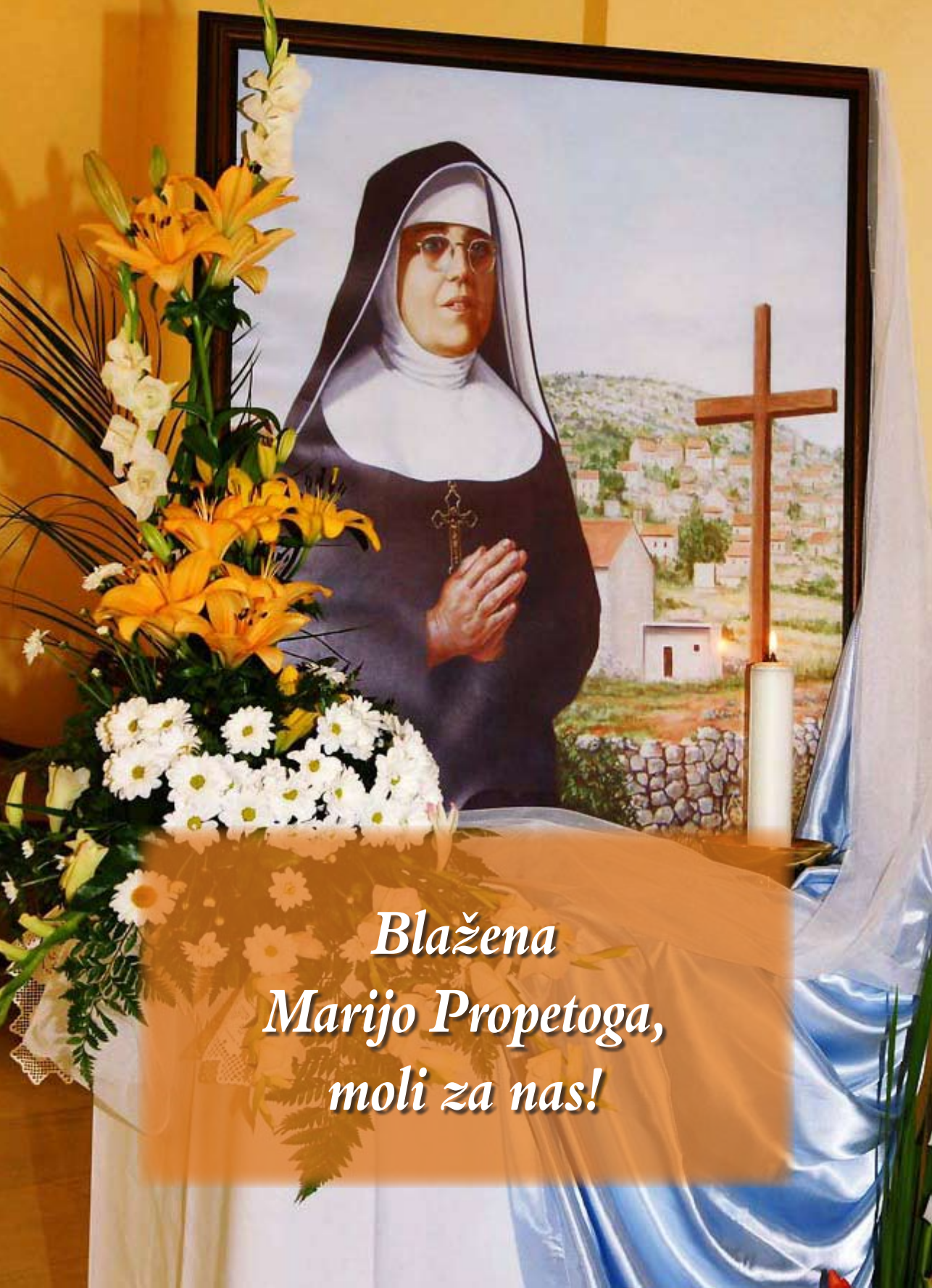
Zahvaljujemo župnicima:

vlač. Joži Zoriću – župa sv. Franje, Lipik
don Draženu Dukiću – župa sv. Nikole Otrić – Struge
don Augustinu Radoviću, župa Gospe Karmelske,
Bagalović

Radujemo se i novim susretima:

5. listopada – župa sv. Ivana Krstitelja, Županja

Objašnjenje uz naslovnicu – na mjestu gdje je Majka
Marija Propetoga u borovoj šumi na poluočiču Prižbi u
ljetu 1920. godine pisala prvo redovničko pravilo Družbe
Kćeri Milosrda, ove je godine uoči njezina blagdana bla-
goslovljen križ kao spomen na taj događaj.



*Blažena
Marijo Propetoga,
moli za nas!*